

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 91.918 van 27 december 2000

A.73.408/VIII-1657

In zake : **STOITZEVA** Liliana,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît CAMBIER en
Mr. Luc CAMBIER, advocaten,
J.-B. Meunierstraat 22
1050 Brussel,

tegen :

**de Radio-Télévision belge de la Communauté
française (RTBF),**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dominique LAGASSE, advocaat,
Terhulpesteenweg 187
1170 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 27 februari 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Liliana STOITZEVA de nietigverklaring vordert van het besluit van de raad van bestuur van de Radio-Télévision belge de la Communauté française (RTBF) d.d. 18 november 1996 houdende bekrachtiging van de beslissing van de administrateur-generaal van de RTBF d.d. 30 april 1996 om haar met het oog op herplaatsing op een wachtlijst te plaatsen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DEBUSSCHERE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 februari 2000, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 10 november 2000;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. B. CAMBIER, advocaat, die voor verzoekster verschijnt, en van Mr. JONGEN, loco Mr. D. LAGASSE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten aan de zaak ten grondslag liggen :

1. De bestuursorganen van de RTBF werken vanaf juni 1990 voorstellen tot reorganisatie uit teneinde besparingen te doen. Een van die voorstellen bestaat in het opheffen van het symfonisch orkest.

Na lange, maar vergeefse gesprekken beslist de raad van bestuur op 23 september 1991 het vastbenoemde personeel van het orkest in disponibiliteit te stellen en "er bij de toezichthoudende overheid op aan te dringen dat ze zo spoedig mogelijk het ontwerp van besluit tot opheffing van de betrekkingen van de personeelsformatie van het orkest goedkeurt".

2. Vóór de Raad van State worden een zestigtal beslissingen tot indisponibiliteitstelling bestreden. Ze worden in de loop van het geding ingetrokken,

zodat de beroepen doelloos worden, zoals wordt geconstateerd in de arresten nrs. 43.628 tot 43.684 van 2 juli 1993.

3. Over het ontwerp tot opheffing van het orkest worden onderhandelingen aangevat met de vakbonden.

Op 1 oktober 1991 wordt met de representatieve vakorganisaties een protocol ondertekend. Daarin wordt geconstateerd dat deze weigeren zich uit te spreken.

4. Op 31 oktober 1991 stelt de Franse Gemeenschapsexecutieve een besluit vast tot wijziging van de personeelsformatie van de RTBF. Artikel 1 van dat besluit heft de 86 betrekkingen van de orkestleden op; artikel 2 stelt de datum van inwerkingtreding vast op 1 oktober 1991.

Tegen dat besluit worden verscheidene annulatieberoepen ingesteld. Bij arrest nr. 45.871 van 28 januari 1994 vernietigt de Raad van State artikel 2 en verwerpt hij de beroepen voor het overige.

5. Op 17 januari 1994 onderzoekt de adviescommissie van de RTBF drie ontwerpen die ertoe strekken "dat de musici van het orkest in disponibiliteit worden gesteld op een onaanvechtbare juridische basis :

- 1° vaststelling van de personeelsformatie van de RTBF en verdeling van de betrekkingen en graden over die formatie
- 2° opheffing van de formatie van het artistiek personeel
- 3° indisponibiliteitstelling van de personeelsleden van die formatie".

Na afloop van de vergadering "neemt de commissie akte van het negatieve advies van de vakorganisaties over de voorgestelde procedure met het oog op de opheffing van het orkest en de indisponibiliteitstelling van de musici" en stemt ze ermee in "de kwestie van het recht op herplaatsing voor de in disponibiliteit gestelde musici" opnieuw te bekijken.

6. Op 8 februari 1994 stuurt de directrice van de personeelsdienst aan verzoekster en aan de overige belanghebbende personeelsleden een brief waarin een toekomstige beslissing tot indisponibiliteitstelling van de musici in het vooruitzicht wordt gesteld indien de Franse Gemeenschapsregering de nodige

besluiten uitvaardigt. Ze herinnert aan de regels inzake cumulatie en biedt hun de mogelijkheid van een functiewijziging opdat ze hun betrekking bij de RTBF kunnen behouden.

7. Op 22 februari 1994 antwoordt verzoekster dat ze niet kan beslissen zolang de Raad van State geen uitspraak heeft gedaan en verzoekt ze om nadere informatie omtrent de haar geboden mogelijkheden. Bij haar brief voegt ze een verklaring van cumulatie.

8. Op 9 maart 1994 nodigt de directrice van de personeelsdienst haar uit voor een onderhoud, tijdens hetwelk verzoekster vraagt het bedrag van haar wachtgeld te kennen en de wens uit eventueel bij voorrang in Brussel te worden herplaatst. Het bedrag van haar wedde in geval van indisponibiliteitstelling en dat van haar pensioen worden haar medegedeeld op 21 april 1994.

Op 15 juni 1994 wordt haar voorgesteld dat ze zou worden aangesteld als cultureel assistent bij de uitzending "Intérieur nuit".

Op 24 juni 1994 stelt de directrice van de personeelsdienst vast dat betrokkene geen gevolg heeft gegeven aan dat voorstel.

Op 7 juli 1994 weigert de verzoekende partij de aanbieding.

9. Op 17 november 1994 maakt de administrateur-generaal van de RTBF ter attentie van het vast comité een balans op van de geplande omscholing.

Hij stelt vast dat negentien leden van het orkest gepoogd hebben zich om te scholen; vijftien zijn erin geslaagd, terwijl ten aanzien van vier leden op dat ogenblik geen positieve of negatieve evaluatie kan worden gegeven. Hij beklemtoont dat zesendertig musici niet gepoogd hebben zich om te scholen en dat zesentwintig van hen het - expliciet of impliciet - niet wensen.

10. Op 31 juli 1995 vaardigt de Franse Gemeenschapsregering twee besluiten uit.

Het eerste van die twee besluiten bevat een aantal bepalingen betreffende het statuut van de personeelsleden van de RTBF en stelt de hiërarchische indeling van de graden vast die ze kunnen bekleden.

Dat besluit deelt de personeelsleden in over de vier formaties en bepaalt dat er geen interpenetratie bestaat tussen de formatie van het artistiek personeel en de overige drie formaties (artikel 2). Het bepaalt eveneens dat de personeelsleden van de artistieke formatie die zich bevinden op een wachtlijst met het oog op herplaatsing of in de stand disponibiliteit wegens ontstentenis van betrekking, ieder recht van voorrang op de vacante betrekkingen bij de RTBF verliezen (artikel 3).

Het tweede besluit stelt de formatie van het personeel van de RTBF vast. De betrekkingen worden verdeeld over de vier formaties en het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 25 oktober 1983 houdende vaststelling van de personeelsformatie van de R.T.B.F. wordt opgeheven.

11. Op 20 december 1995 stelt de Franse Gemeenschapsregering een besluit vast tot wijziging van het besluit van 31 juli 1995 houdende vaststelling van de personeelsformatie van de RTBF. Dat besluit heft de betrekkingen van de formatie van het artistiek personeel op en tegen dat besluit wordt een annulatieberoep ingesteld dat wordt verworpen bij arrest nr. 78.993 van 26 februari 1996.

12. Tijdens de vergadering van 29 april 1996 neemt de directieraad van de RTBF akte van de beslissing van de administrateur-generaal om per 1 mei 1996 vierendertig personeelsleden die nog een betrekking bekleden in de formatie van het artistiek personeel, te plaatsen op een wachtlijst met het oog op herplaatsing.

Op 30 april 1996 wordt die beslissing in de volgende bewoordingen ter kennis gebracht van verzoekster :

" Het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 20 december 1995 tot wijziging van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 31 juli 1995 houdende vaststelling van de personeelsformatie van de Radio-Télévision belge de la Communauté française heft de betrekkingen op van de formatie van het artistiek personeel, waarin de betrekkingen van de musici opgenomen waren.

Dat besluit is in werking getreden op 4 april 1996.

Het staat aan de benoemingsgerechtigde overheid om overeenkomstig artikel 3 van hoofdstuk XIbis van het statuut van de musici de personeelsleden met het oog op hun herplaatsing op een wachtlijst te plaatsen en ze een nieuwe aanstelling te geven of te herplaatsen. De administrateur-generaal oefent ten aanzien van de personeelsleden met een graad van niveau 2 zijn benoemingsbevoegdheid uit op basis van de delegatie van bevoegdheid die de raad van bestuur haar heeft verleend met toepassing van artikel 10 van het decreet van 12 december 1977 houdende statuut van de RTBF.

Aangezien het niet mogelijk is in de formatie van het artistiek personeel de betrekkingen opnieuw te verdelen onder de musici in zoverre het besluit van de Regering ze alle opheft, moet ik u op basis van de artikelen 1 en 2 van datzelfde hoofdstuk per 1 mei 1996 op een wachtlijst plaatsen met het oog op herplaatsing.

Tijdens de periode waarin u met het oog op herplaatsing op een wachtlijst staat, wordt u beschouwd als zijnde in dienstactiviteit en behoudt u al uw rechten. Indien u na verloop van een jaar niet herplaatst bent, wordt u ambtshalve in disponibiliteit wegens ontstentenis van betrekking geplaatst.

Hierbij gaat een afschrift van de bepalingen van het statuut van de formatie van de musici met betrekking tot indisponibiliteitstelling wegens opheffing van betrekking.

Ik moet er evenwel op wijzen dat naar luid van artikel 3 van het besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 31 juli 1995 houdende een aantal bepalingen betreffende het statuut van de personeelsleden van de Radio-Télévision belge de la Communauté française en tot vaststelling van de hiërarchische indeling van de graden die ze kunnen bekleden, de personeelsleden van de artistieke formatie die zich met het oog op herplaatsing op een wachtlijst of in de stand disponibiliteit wegens ontstentenis van betrekking bevinden, ieder recht van voorrang op de vacante betrekkingen bij de RTBF verliezen.

Dit belet u niet te solliciteren naar de openstaande betrekkingen in de administratieve, technische en culturele formaties van de RTBF waarvoor u voldoet aan de toelatingsvoorwaarden. De bevoegde diensten zullen u daarover inlichten.

Binnen 15 werkdagen te rekenen van deze kennisgeving kunt u vragen om te verschijnen vóór de kamer van beroep bedoeld in artikel 4 van hoofdstuk XIbis van het statuut van de musici.

(...)

P.S. Overeenkomstig de circulaire van de Minister-Presidente van de Franse Gemeenschapsregering en met toepassing van artikel 19 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, gewijzigd bij artikel 1 van de wet van 24 maart 1994, wordt u eraan herinnerd dat u volgens de wet binnen 60 dagen na ontvangst van deze brief een beroep tot nietigverklaring van de u ter kennis gebrachte beslissing kunt instellen bij de Raad van State.

Dit beroep moet voldoen aan een aantal vormvereisten : het moet gedateerd en ondertekend zijn door de verzoeker of diens advocaat, en de partijen, de bestreden handeling en de taalrol

moeten duidelijk aangegeven zijn. In het beroep moeten de feiten en de middelen uiteengezet worden.

Ten slotte moeten twee fiscale zegels worden aangebracht en moet het per aangetekende brief gericht worden aan de griffie van de Raad van State, Wetenschapsstraat 33 te 1040 Brussel.

- Bijlagen :
- . Tekst van hoofdstuk XIbis (1) en van de artikelen 85 tot 90 van het statuut van de musici (2).
 - . Besluit van de Franse Gemeenschapsregering van 31 juli 1995 houdende sommige bepalingen betreffende het statuut van de personeelsleden van de RTBF en tot vaststelling van de hiërarchische indeling van de graden die ze kunnen bekleden (3).
 - . Uittreksel uit het bestuurs- en procedurereglement van 20 juni 1977, vastgesteld op 20 november 1995 (4)".

Dat is de handeling die door de verzoekende partij bestreden wordt met beroep A.69.596/VIII-1585, dat verworpen is bij arrest nr. 87.146 van 9 mei 2000.

13. Na ontvangst van die brief vragen drieëntwintig van de vierendertig betrokken personeelsleden om te verschijnen vóór de kamer van beroep, overeenkomstig artikel 4 van hoofdstuk XIbis van het statuut van het personeel van de RTBF. Zes van hen stellen eveneens een beroep tot nietigverklaring van die beslissing in. Elf andere musici vragen niet om voor die kamer te verschijnen. Drie van hen, onder wie verzoekster, stellen een beroep tot nietigverklaring in.

14. De kamer van beroep hoort een aantal ambtenaren en neemt kennis van hun argumenten; voor elk van de dossiers die bij haar aanhangig zijn gemaakt, brengt ze met eenparigheid van stemmen het advies uit dat de raad van bestuur de administrateur-generaal dient te vragen het onderzoek van de herplaatsing van de betrokken ambtenaren voort te zetten en aan de raad verslag uit te brengen.

15. Op 24 oktober 1996 laten de raadslieden van de verzoekende partij de raad van bestuur weten dat ze het standpunt van de kamer van beroep delen, maar dat het van belang is dat op hun juridische argumenten wordt geantwoord.

16. Op 30 oktober 1996 brengt de administrateur-generaal verslag uit aan het vast comité van de raad van bestuur.

Op 8 november 1996 maakt hij voor hetzelfde comité een nota op met betrekking tot de rechtstoestand van het personeel van het orkest, waarin geantwoord wordt op de argumenten die vóór de kamer van beroep zijn aangevoerd.

Op 13 november 1996 maakt hij een aanvullende nota op die meer specifiek betrekking heeft op de persoonlijke toestand van de betrokken ambtenaren.

17. Op 18 november 1996 bevestigt de raad van bestuur de beslissing van de administrateur-generaal die op 30 april 1996 ter kennis van de ambtenaren is gebracht. Die handeling, die op 30 december 1996 ter kennis is gebracht van de betrokken ambtenaren, wordt door zes van hen aangevochten.

Het gaat om de handeling die bij het onderhavige beroep wordt bestreden.

Op 28 mei 1997 brengt de administrateur-generaal van de RTBF de verzoekende partij ervan op de hoogte dat ze met ingang van 1 mei 1997 ambtshalve in disponibiliteit is gesteld voorzover ze niet binnen een jaar nadat ze met het oog op haar herplaatsing op een wachtlijst is geplaatst, opnieuw is aangesteld.

Het is tot die handeling dat de verzoekende partij vraagt dat haar beroep zou worden uitgebreid;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan onwettigheid van de besluiten van de Franse Gemeenschapsregering van 31 juli en 20 december 1995; dat ze stelt dat met die besluiten de artikelen 10, 11 en 159 van de Grondwet zijn geschonden, de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel, inzonderheid de artikelen 1 tot 5, en 10 tot 12bis, het decreet van 12 december 1977 houdende statuut van de "Radio-Télévision belge de la Communauté culturelle française" (R.T.B.F.), inzonderheid de artikelen 9, 12 en volgende daarvan, de artikelen 1 tot 6 van het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 5 april 1984 tot regeling van de sociale betrekkingen in de instellingen van openbaar nut die onder de Franse gemeenschap ressorteren, en de artikelen 12 en 18 van het besluit van 15 maart 1985 waarbij dat besluit gewijzigd is, het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 25 november 1985 tot bepaling van de grondregelingen

in de zin van artikel 2, § 1, 1°, van het besluit van de Executieve van 5 april 1984, inzonderheid de artikelen 1 en 2 ervan, de bijlagen I, II en III van het vakbondsstatuut van de RTBF, die respectievelijk de regels bepalen inzake de werkwijze van de onderhandelingscomités, de samenstelling van de adviescommissie van de RTBF, alsmede de nadere regels voor de werkwijze van de overlegcomités, en die bepalen welke materies ter kennis moeten worden gebracht van de leden van de adviescommissie van de RTBF, de wet van 28 juni 1966 betreffende de schadeloosstelling van de werknemers die ontslagen worden bij sluiting van ondernemingen en aan schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen; dat de verzoekende partij uiteenzet dat de genoemde besluiten van 31 juli en 20 december 1995 de rechtsgrond vormen van het bestreden besluit;

Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste onderdeel uiteenzet dat de genoemde besluiten uitgevaardigd zijn zonder dat de werkingsregels inzake de onderhandelingen en het overleg met de vakbonden in acht genomen zijn; dat ze aanklaagt dat de agenda's en de oproepingsbrieven die gestuurd zijn naar de leden van het onderhandelingscomité en van de adviescommissie, onregelmatigheden bevatten; dat ze tevens aanvoert dat de notulen niet naar alle leden van het onderhandelingscomité en van de adviescommissie zijn gestuurd, opdat zij eventueel opmerkingen konden formuleren;

Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede onderdeel aanvoert dat de opheffing van de interpenetratie tussen de artistieke personeelsformatie en de drie andere formaties, die van het administratief, die van het technisch en die van het cultureel personeel van de RTBF, net zoals de opheffing van het voorrangsrecht enkel en alleen voor de ambtenaren van de formatie van het artistiek personeel die met het oog op herplaatsing op een wachtlijst zijn geplaatst, discriminerende maatregelen zijn "voorzover ze slechts tot nadeel strekken van de enkele leden van de formatie van het artistiek personeel, terwijl de toepassing van die beperkingen op de enkele leden van het orkest niet op aanvaardbare objectieve gegevens berust die in verhouding staan tot de doelstellingen die kunnen worden nagestreefd";

Overwegende, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat over de betwiste besluiten zowel met de vakbonden is onderhandeld als overleg is gepleegd; dat het geen zin heeft na te gaan of de nadere regels voor de werkwijze van

de bevoegde comités geschonden zijn, aangezien de leden van die comités het protocol ondertekend hebben;

Overwegende, wat het tweede onderdeel van het middel betreft, dat het specifieke karakter van het beroep van de verzoekers wettigt dat op hen bijzondere regels toepassing vinden; dat de afschaffing van de interpenetratie tussen de formaties niet absoluut is, aangezien de ambtenaren van de formatie van het artistiek personeel krachtens hoofdstuk XIbis van het personeelsstatuut herplaatst kunnen worden in een betrekking van een andere formatie, en zulks voor verscheidene onder hen ook is gebeurd; dat de afschaffing van het voorrangsrecht de musici die herplaatst wilden worden geen nadeel heeft berokkend;

Overwegende dat geen van de onderdelen van het eerste middel gegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel ontleent aan schending van de artikelen 10, 11, 33 en 159 van de Grondwet, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 4bis, 4ter, 5 en 6, 10, 17 en 19 van het decreet van 12 december 1977 houdende statuut van de RTBF, van artikel 3 van hoofdstuk XIbis van het personeelsstatuut van de RTBF, en van koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken; dat ze in een eerste onderdeel uiteenzet dat de administrateur-generaal van de RTBF niet de bepaling heeft vermeld waarbij hem de bevoegdheid wordt overgedragen om haar met het oog op herplaatsing op een wachtlijst te plaatsen, dat zulk een bevoegdheidsoverdracht onwettig zou zijn en in ieder geval niet tegen haar kan worden ingeroepen aangezien deze haar niet vooraf ter kennis is gebracht; dat de verzoekende partij in een tweede onderdeel stelt dat de benoeming van Jean-Louis STALPORT als administrateur-generaal onregelmatig is omdat alleen zijn kandidatuur was voorgelegd, terwijl de raad van bestuur minstens drie kandidaten moest voordragen; dat ze er in een derde onderdeel op wijst dat Jean-Louis STALPORT veroordeeld is tot een gevangenisstraf van zes maanden met uitstel wegens valsheid in geschrifte en daaruit afleidt dat hij niet meer het ambt van administrateur-generaal of administrateur in een handelsvennootschap mocht

uitoefenen, en dat datzelfde verbod krachtens de artikelen 10 en 11 van de Grondwet ook moet gelden voor de openbare sector;

Overwegende dat de bestreden handeling de beslissing is die genomen is door de raad van bestuur; dat luidens artikel 4 van hoofdstuk XIbis van het personeelsstatuut van de RTBF tegen de beslissing van de administrateur-generaal beroep moet worden ingesteld bij de kamer van beroep, die een gemotiveerd advies moet uitbrengen bestemd voor de raad van bestuur; dat deze een nieuwe beslissing neemt die in de plaats komt van die welke genomen is door de administrateur-generaal; dat de gebreken die aan diens beslissing kunnen kleven, aldus verholpen worden; dat het middel niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden handeling; dat het niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij een derde middel ontleent aan schending van de rechten van verdediging, van het beginsel van de tegenspraak en het beginsel van de gelijkheid van de verweermiddelen, van het beginsel van de billijke rechtspleging en gezond administratief beheer, en aan schending van artikel 85 en van hoofdstuk XVbis van het statuut van de RTBF; dat ze in een eerste onderdeel de administrateur-generaal verwijt dat hij haar niet gehoord heeft voordat hij haar met het oog op herplaatsing op een wachtlijst heeft geplaatst, terwijl een dermate ernstige beslissing pas genomen kan worden nadat de betrokken ambtenaar is opgeroepen, zijn dossier heeft kunnen inzien, zijn verhoor heeft kunnen voorbereiden en gehoord is; dat ze in een tweede onderdeel aanvoert dat ze door de kamer van beroep is gehoord zonder dat ze op de hoogte was gesteld van de gevolgen en de draagwijdte van het beroep, zonder dat haar een antwoord is gegeven op de vraag die ze daarover heeft gesteld en terwijl ze, ook al had ze toegang tot haar persoonlijk dossier, geen andere stukken heeft kunnen inzien, zoals de notulen van de raad van bestuur; dat de verzoekende partij in een derde onderdeel aanklaagt dat de raad van bestuur haar niet heeft gehoord; dat ze preciseert dat ze geen inzage heeft gehad in en niet heeft kunnen antwoorden op het advies van de kamer van beroep en de nota's die de administrateur-generaal aan het vast comité van de raad van bestuur heeft gestuurd, zodat ze haar mening niet heeft kunnen geven over de effectieve mogelijkheden om haar te herplaatsen;

Overwegende dat het eerste onderdeel van het middel niet ontvankelijk is om de redenen die uiteengezet zijn naar aanleiding van het onderzoek van het tweede middel; dat de verzoekende partij over alle gegevens beschikte op

basis waarvan zij de draagwijdte en de gevolgen van het beroep dat ze had ingesteld kon kennen; dat ze niet aantoonde in welke opzicht ze absoluut over de notulen van de raad van bestuur diende te beschikken om haar standpunt te doen gelden; dat het tweede onderdeel van het middel geen feitelijke of juridische grondslag heeft; dat aangezien verzoekster ervan op de hoogte was gebracht dat ze eventueel op een wachtlijst zou worden geplaatst met het oog op haar herplaatsing en haar mogelijkheden waren aangeboden om van werk te veranderen, ze haar standpunt te dier gelegenheden heeft kunnen doen gelden, net zoals ze dat tevens heeft kunnen doen vóór de kamer van beroep; dat de raad van bestuur aldus met kennis van zaken uitspraak heeft gedaan; dat hij verzoekster niet opnieuw hoefde te horen;

Overwegende dat de verzoekende partij een vierde middel ontleent aan schending van artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, van de rechten van verdediging en van de beginselen van billijke rechtspleging en gezond administratief beheer, die vereisen dat de administratieve overheid onafhankelijk en onpartijdig is; dat ze in een eerste onderdeel uiteenzet dat de administrateur-generaal met raadgevende stem heeft deelgenomen aan de vergadering van de raad van bestuur tijdens welke de bestreden beslissing aangenomen is; dat ze van oordeel is dat "de administrateur-generaal niet alleen een voorbarig oordeel heeft geveld in deze zaak, maar vroeger reeds een beslissing, meer nog, een definitieve beslissing heeft genomen in deze zaak, in de lijn van het standpunt van de organen van de RTBF (administrateur-generaal, kamer van beroep, raad van bestuur)"; dat ze daaruit afleidt dat hij "de beraadslaging van de raad van bestuur over die kwestie niet had mogen bijwonen wegens zijn gebrek aan onpartijdigheid en onafhankelijkheid ten aanzien van de beslissing die hij reeds had genomen, aangezien de raad van bestuur de beslissing van de administrateur-generaal alleen kon bekrachtigen, daar de raad hem anders in het ongelijk zou stellen over de wijze waarop hijzelf de bevoegdheden die hem zijn opgedragen opvat" en voorts stelt dat "de administrateur-generaal, doordat hij de vergadering van de raad van bestuur heeft bijgewoond terwijl hij reeds een uitspraak had gedaan over de betrokken zaak, de schijn van onpartijdigheid van dit orgaan ontegensprekelijk in het gedrang heeft gebracht, inzonderheid omdat hij de raad heeft kunnen beïnvloeden, zelfs indien hij geen beraadslagende stem had, door actief deel te nemen aan de discussie en het dossier aan alle leden voor te leggen, terwijl hij de enige was die het dossier grondig kende"; dat de verzoekende partij in een tweede onderdeel aanvoert dat de raad van bestuur niet meer onpartijdig was, doordat een termijn van negen maanden verstreken is tussen de beslissing van de administrateur-generaal, die van kracht werd op 1 mei

1996, en zijn bekrachtigingsbeslissing, die pas anderhalve maand later ter kennis is gebracht; dat ze tot besluit het volgende stelt : "ten aanzien van die onredelijke termijn, gedurende welke de maatregel uitwerking en onmiskenbaar financiële gevolgen heeft gehad, was het voor de raad van bestuur onmogelijk die beslissing teniet te doen; de raad van bestuur was bijgevolg genoodzaakt de beslissing van de administrateur-generaal te bekrachtigen en was derhalve niet meer onpartijdig toen hij een beslissing nam";

Overwegende dat artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden er niet aan in de weg staat dat betwistingen inzake burgerlijke rechten en verplichtingen opgelost worden door organen van het actief bestuur die niet de waarborgen bieden die vereist zijn bij die bepaling, voorzover een beroep openstaat bij een onafhankelijk en onpartijdig rechtscollege, wat in casu het geval is; dat de verzoekende partij geen enkel concreet en relevant gegeven bijbrengt op grond waarvan de onpartijdigheid van één van de leden van de raad van bestuur of van de raad van bestuur in zijn geheel ter discussie kan worden gesteld; dat het verband dat de verzoekende partij legt tussen de termijn die nodig was om de bestreden handeling uit te vaardigen en het gebrek aan onpartijdigheid van de steller ervan in casu slechts een *petitio principii* is; dat de procedure voor het overige geen abnormale vertraging heeft opgelopen, noch vóór de kamer van beroep, noch vóór de raad van bestuur; dat de termijn die verstreken is tussen het aannemen van de bestreden handeling en de kennisgeving ervan geen invloed heeft op de wettigheid ervan; dat geen van de onderdelen van het middel gegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partij een vijfde middel ontleent aan schending van artikel 8 van het decreet van 12 december 1977 houdende statuut van de RTBF, van de artikelen 26 tot 33 van het bestuurs- en procedurereglement van de RTBF, en aan schending van de algemene principes betreffende het houden van vergaderingen door beslissingsorganen; dat ze aanvoert dat "de kwestie van de indisponibiliteitstelling van de vastbenoemde leden van het orkest niet is vermeld in de oproepingsbrieven die naar de leden van de raad van bestuur zijn gestuurd en niet op rechtsgeldige wijze op de agenda is geplaatst van diezelfde raad van bestuur"; dat het vereiste aanwezigheidsquorum niet bereikt was, dat de bestreden beslissing niet bij geheime stemming is genomen en niet de absolute meerderheid van de uitgebrachte stemmen heeft behaald, en, ten slotte, dat "niet is aangetoond dat de raad van bestuur zelf wel regelmatig was samengesteld";

Overwegende dat uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat het middel feitelijke grondslag mist wat betreft de agenda en de wijze van stemmen; dat, wat betreft de samenstelling van de raad van bestuur, het middel hypothetisch is en bijgevolg niet ontvankelijk; dat het eveneens hypothetisch en dus niet ontvankelijk is voorzover het de schending van de vormvoorschriften aanklaagt die zijn uitgevaardigd in het belang van andere personen dan de verzoekende partij;

Overwegende dat een zesde middel wordt ontleend aan schending van artikel 33 van de Grondwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van hoofdstuk XVbis en de artikelen 84 en volgende van het personeelsstatuut, van de algemene rechtsbeginselen dat een administratieve overheid slechts mag optreden binnen de perken van haar bevoegdheden en krachtens een wettekst, en aan ontstentenis van, dwaling omtrent, ontoereikendheid en tegenstrijdigheid van de gronden of motieven; dat de verzoekende partij in een eerste onderdeel uiteenzet dat de kamer van beroep weliswaar slechts een adviesverlenende bevoegdheid heeft, maar dat ze zich wel moet uitspreken over de juridische argumenten die haar worden voorgelegd, wat ze niet gedaan heeft, zodat ze de raad van bestuur niet naar behoren geïnformeerd heeft, en de beslissing van deze raad die op basis van dat onwettig advies is genomen ook onwettig is; dat de verzoekende partij in een tweede onderdeel aanvoert dat de raad van bestuur zijn eigen bevoegdheid niet correct heeft uitgeoefend door de oorspronkelijke beslissing van de administrateur-generaal te bekrachtigen en geen gebruik te maken van zijn eigen beoordelingsbevoegdheid;

Overwegende dat de taak van de kamer van beroep er niet in bestaat zich in de plaats te stellen van de juridische dienst van de verwerende partij of te antwoorden op alle rechtsvragen die gesteld worden door ambtenaren die in beroep gaan, te meer daar haar advies in het onderhavige geval gunstig was voor de verzoekende partij, aangezien daarin geconcludeerd wordt dat voortgezocht moet worden naar herplaatsingsmogelijkheden en de regels inzake cumulatie gewijzigd moeten worden; dat de raad van bestuur, zoals reeds is uiteengezet naar aanleiding van het onderzoek van het tweede middel, een nieuwe beslissing heeft genomen, waarbij hij zijn beoordelingsbevoegdheid heeft uitgeoefend; dat geen van de onderdelen van het middel in aanmerking kan worden genomen;

Overwegende dat de verzoekende partij een zevende middel ontleent aan schending van artikel 33 van de Grondwet, van de artikelen 2 en 3 van

de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van hoofdstuk XVbis en van de artikelen 84 en volgende van het statuut van het personeel, van de algemene rechtsbeginselen luidens welke een administratieve overheid alleen kan optreden binnen de perken van haar bevoegdheden en krachtens een wet, en aan ontstentenis van, dwaling omtrent, ontoereikendheid en tegenstrijdigheid van de gronden of motieven; dat de verzoekende partij in een eerste onderdeel aanvoert dat de verwerende partij de beslissing van de raad van bestuur niet ter kennis heeft gebracht, maar alleen de inhoud ervan heeft weergegeven in de brief die haar op 30 december 1996 is toegestuurd, en ze bijgevolg niet het belang kan beoordelen van een beroep tot nietigverklaring van een beslissing waarvan ze de inhoud niet kent, noch de regelmatigheid van de procedure en van de motivering van de bestreden handeling kan nagaan; dat ze in een tweede onderdeel uiteenzet dat de motivering van de bestreden handeling beperkt is tot de overweging dat de memorie die is ingediend bij de kamer van beroep geen gegevens bevat op basis waarvan besloten kan worden tot de onregelmatigheid van de beslissing van de administrateur-generaal, terwijl volgens haar de bestreden handeling de feitelijke en juridische gegevens had moeten bevatten op grond waarvan ze is uitgevaardigd, doch geen nietszeggende formulering; dat ze aanklaagt dat er geen antwoord is gegeven op het advies van de kamer van beroep; dat ze voorts uiteenzet dat "de administrateur-generaal beweert dat dat advies niet verenigbaar is met de regels inzake de indisponibiliteitsstelling door opheffing van een betrekking, maar daarbij niet opgeeft om welke bepalingen het gaat, noch aangeeft in welke opzicht dat advies in strijd zou zijn met die bepalingen";

Overwegende dat niet betwist wordt dat de bestreden handeling, zijnde de beslissing van de raad van bestuur, op 3 januari 1997 ter kennis van de verzoekende partij is gebracht op de woonplaats die zij heeft gekozen bij haar advocaten; dat die brief, naast de notulen van de vergadering van de raad van bestuur, de nota bevatte die de administrateur-generaal in verband met haar had opgemaakt; dat het eerste onderdeel van het middel feitelijke grondslag mist; dat de notulen van de vergadering van de raad van bestuur en de nota die daarbij is gevoegd de feitelijke en juridische overwegingen bevatten waarop de bestreden handeling steunt; dat het tweede onderdeel van het middel feitelijke en juridische grondslag mist,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zevenentwintig december tweeduizend door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
de Hr. SCOHY,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

G. SCOHY.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.